

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΑ.

Εν Κύπρῳ σελήναι 8.
Εν τῷ ἑξωτερικῷ " 10.

Εκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. CHOURMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ἔδος BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΠΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ!

§

Πρὸς τοὺς ζητήσαντας ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν τοῦ Ὀλύμπου κορυφῶν τὴν δροσεράν αὐραν, τὴν σωματικὴν εὐχαρίστησιν καὶ τὴν ἡθικὴν γαλήνην ὑψηλοῦς τῆς νήσου κυβερνήτας, τοὺς εἰς τὰ μετέωρα ἐκείνα ἀναζητήσαντας τὴν τοῦ σώματος καὶ τοῦ νοῦς ἡσυχίαν καὶ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς ἐνοχλήσεως τῶν παραπόνων καὶ μεμφίμοι-
ριῶν τῶν κάτω, ἀναφωνεῖ σήμερον σύμ-
πατα ἡ νῆτος: Ἐπὶ τὸ ἔργον Κύριοι!

Ἐπιτηδεύμενοι τὴν ἀπλότητα καὶ ἀκακίαν τῆς ὑπὸ τῶν κυνηγῶν διωκομένης στρουθοκαμηλοῦ, κρύπτετε ὑπὸ τὰ φύλλω-
ματα τῶν προαιωνίων ἐκείνων τοῦ γηραιοῦ Ὀλύμπου δένδρων τὸ βλέμμα, καὶ νομί-
ζετε ὅτι, μὴ βλέποντες σεῖς τοὺς κυνηγοὺς, δὲν βλέπεσθε ὑπ' αὐτῶν, νομίζετε ὅτι μὴ ἀκούοντες τὰ παθήματα, δὲν συμβαίνου-
σι τοιαῦτα, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν δέν-
δρων οἱ δάκτυλοι σᾶς δεικνύουσιν ὅτι καὶ ἐκεῖ εἰς τοὺς οὐρανοὺς ν' ἀνέλθητε, καὶ ἐ-
κεῖ τὰ παράπονα τῆς πασχούσης πατρί-
δος θὰ σᾶς καταφθάνωσι, διότι ἕως ἐ-
κεῖ ἔφθασαν τὰ δεινοπαθήματα τοῦ λαοῦ.

Ἐν τινὶ δικαιώματι σεῖς, μὴ ἀποδόν-
τες διὰ συνετῆς, δικαίας καὶ ἐπιμεμελη-
μένης κυβερνητικῆς διαχειρίσεως εἰς τὸν
λαὸν τῆς νήσου, τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ
παντὸς κατατρύχοντος αὐτὸν κακοῦ, τὴν
ἡσυχίαν καὶ τὴν γαλήνην, ἀνέρχεσθε εἰς
τὰ θεία γαληνιαῖα καὶ ἡσυχὰ τοπία τῆς
νῆσου των, ἀναζητοῦντες τὴν γαλήνην, τὴν
ἡσυχίαν καὶ τὴν θείαν μακαριότητα; Δι-
ατὶ ζητεῖτε ἐκ τῶν κτημάτων ἀπολαύσεις,
ὥς ὑμεῖς δὲν ἀποδίδετε εἰς τοὺς κυρίους
των;

Σφετερισμός Θεοστυγής! Ἱεροσυλία ἀ-
πάνθρωπος!

Ὁ λαὸς κάτω λυμáινεται ὑπὸ τῶν
ληστῶν, τῶν κακούργων, τῶν ζωοκλόπων,
τῶν δένδροξέστῶν ἀπώλεσε τὴν ἡσυχίαν
του καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς τι-
μῆς καὶ τῆς περιουσίας του· ἐγένετο ἔρ-
μαιον παντὸς ἀτίμου καὶ αἰσχροῦ κατέ-
στη τὸ διηνεκές σημεῖον τῆς ἀνθρωποβο-
λῆς. Τάγμα δλόκληρον πυροβολητῶν κατ-
ηρτίσθη, ἐκγυμναζόμενον κατ' ἀνθρώπων
καὶ ὑμεῖς;... ὦ! ὑμεῖς, ἀφέντες κατὰ
μέρος τὰ ἐπουσιώδη ταῦτα μετὰ τῶν
περιπαλῶν περὶ βελτιώσεως ἐπαγγελιῶν
σας, ἀνήλθετε περιχαρεῖς εἰς τὰ ὑψηλά,

μακρὰν τῆς τύρβης, ἐκεῖ ἔνθα δὲν κατα-
φθάνουσιν οἱ πυροβολισμοὶ καὶ δὲν ἀφι-
κνύονται τῶν θυμάτων οἱ γογγυσμοί.

Ἔσχετε λοιπὸν ἀνάπαυσιν ψυχῆς καὶ
γαλήνην συνειδήσεως; Πρὸς τιμὴν σας λέ-
γομεν ὅχι! Κατέρχεσθε ἤδη λοιπὸν ἐν χα-
ρᾷ καὶ μετὰ πρόθεσιν νὰ ἐπιδοθῆτε εἰλικρι-
νῶς καὶ μετὰ ζήλου εἰς ἐπανορθωτικὸν τι
ἔργον; Τα πρᾶγματα θὰ ἀπαντήσωσιν.

Παρήλθεν ἤδη ἔτος δλόκληρον, ἀφ' ἧς
ἐποχῆς ἡ πλεονασίς τῶν ἐγκλημάτων ἡ-
νάγκαζε τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐξετάσῃ εἰ-
δικώτερον τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ ἐξεύρῃ τρό-
πον περισταλτικόν, διορίσασα εἰδικὴν
πρὸς τοῦτο Ἐπιτροπὴν. Ἐθεωρήθη ἔκτοτε
ὡς μόνον συντελεστικὸν μέσον ἡ ἰδρύσις
τῶν ἀστυνομικῶν σταθμῶν, ἐπηγγέλθη αὐ-
τῇ, διελαλήθη, ἐθεωρεῖτο πρὸ ἑνὸς ἔτους
καὶ θεωρεῖται μέχρι σήμερον ὅτε ἐδιπλα-
σιάσθησαν τὰ ἐγκλήματα, ὡς ἐπικειμένη,
καὶ ὅμως τὸ μόνον ὅπερ ἐγένετο εἶνε ὅτι
ὑπεξήκαυθη ὁ ζήλος τῶν κακουροῦντων,
προσπαθούντων νὰ προεξοφλήσωσι πολλὰ
ἄτινα διενεοῦντο καὶ ἐμελέτων, πρὶν ἢ συ-
σταθῶσιν οἱ περιλάλητοι οὗτοι ἀστυνομι-
κοὶ σταθμοί, ὧν ἡ σύστασις Κύριος οἶδεν
ἐπὶ πόσον ἀκόμη καιρὸν θὰ θεωρῆται ὡς
ἐπικειμένη.

Ἄλλ' οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἐποιοῦν τὰς
θερινὰς διαμονὰς των ἐπὶ τῶν μετεώρων
καὶ κατὰ συνέπειαν μετέωρα πάντα
ἔπρεπε νὰ μείνωσιν. Ἐπρεπε νὰ ἀποφύ-
γῃσι τοὺς πυρετοὺς τῶν πόλεων καὶ ἀ-
διάφορον ἂν προῦχῳρε ἡ φθίσις τῶν χω-
ρίων. Ἐπρεπε νὰ ἀπαλλαγῇσι τοῦ καύ-
σωνος τῆς πεδιάδος καὶ ἀδιάφορον ἂν ἡ
πυρκαϊὰ λυμáινεται τὰ πάντα.

Ἦδη κατέρχονται. Νὰ ἐλπίσωμεν ἄ-
ρᾳ γε ὅτι θὰ σπεύσωσι διὰ τῆς συντόνου
ἐργασίας νὰ κερδήσωσι τὸν ἀπολεσθέντα
ἐν ἀνία καὶ τρυφῇ καιρὸν; Ἐν τούτοις ἡ
Κύπρος σύμπατα βοᾷ πρὸς αὐτοὺς: ΕΠΙ
ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΚΥΡΙΟΙ!

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΗΣ «ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΟΜΗΝ ΠΡΟΕΔΡΕΙΑΝ ΤΗΣ
Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΠΡΟΕΔΡΕΙΑΝ ΤΟΥ ΣΕΒ.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

—οι—

Πρὸς πάντα τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ τοὺς
φίλους τῶν ἀρχῶν του.

Ὡς γνωστὸν, αἱ ἀρχαὶ τοῦ Συλλόγου εἶνε:

α. Ὅτι ὁ χριστιανισμὸς δὲν διαμάχεται πρὸς τὴν ἐπιστή-

μην, ἀλλ' ἔχει δὲ χριστιανικὰ καὶ ἀλλόθιαι ἐπιστημονικὰ
εἶσι ἀδελφεαὶ, ἀλλήλας ἐπικουροῦσι καὶ ἐν τῇ ἀλλήλων
συμφωνίᾳ δυνάμει νὰ φθάσωσι εἰς ἀκρότητα τῆς ἀναπτύ-
ξεως.

β'. Ὅτι ἡ ἀνάπλασις, ἡ ἐνότης, ἡ συνεργασία, ἡ ἀσφάλις
πρόδοξ καὶ ἡ ἐπίτευξις τοῦ προορισμοῦ παντὸς ἔθνους κα-
ταρθίζονται διὰ τοῦ χριστιανισμοῦ, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν
τεχνῶν ἐν ἁρμονικῇ δράσει, ὑποκειμένης ὡς βάσεως τῆς ἐν
τῷ χριστιανικῷ πνεύματι ἡθικῆς τοῦ λαοῦ ἀναπλάσεως.

γ'. Ὅτι τοιαύτης ἀναπλάσεως, ἐνότητος καὶ συνεργασίας
πρὸς ἀσφαλὴ πρόδον καὶ ἐπίτευξιν τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ
ἔχει ὑφίστην ἀνάγκη πρὸ παντὸς τοῦ ἀνὰ τὰς παραλλῆλως τῆς
Εὐρώπης, Ἀσίας καὶ Ἀφρικής καὶ ταῖς νήσοις διεσπαρμέ-
νων ἡμέτερον Ἑλληνικῶν Γένους.

Ἐντεῦθεν ὁ Σύλλογος ἐργάζεται:

α. Ὅπως ὑποστηρίξῃ καὶ ἀποδείξῃ τὰς ἀρχὰς του καὶ
καταστήσῃ αὐτὰς ἀκραδαντοὺς πεποιθήσεις εἰς ὅσον οἶόν τε
εὐρύτερον ἔθνικον κύκλον καὶ μάλιστα παρὰ τὴν ταῖς τῇ ὑ-
περεχούσῃ ἐπὶ ἀναπτύξει καὶ δυνάμει καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰς
χεῖρας αὐτῆς τοὺς οἰκίας τοῦ ἐθνικοῦ σκάφους κρατοῦσιν.

β'. Ὅπως συνδέσῃ ὑπὸ τὴν σημαίαν των ἀρχῶν του εἰς
κοινὴν δράσιν ὅσον οἶόν τε πλείστους τῶν ἐξεχόντων ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ, τῇ πολιτείᾳ καὶ τῇ ἐπιστήμῃ μετὰ τῶν ἐπ'
εὐσεβείᾳ καὶ φιλογενεῖᾳ διακρινόμενων ἰδιωτῶν καὶ συντελέ-
σῃ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἵνα ἐκκλησία καὶ βασιλεία καὶ πολιτεία
καὶ κοινωνία συμβάλωσι τὸ κατὰ δύναμιν ἐκάστη ὑπὲρ τῆς
ἐν τῷ πνεύματι τοῦ χριστιανισμοῦ ἡθικῆς τοῦ ἔθνους ἀνα-
πλάσεως.

Ὁ Σύλλογος διὰ ταῦτα συνωδᾷ τῷ σκοπῷ δι' ἐπιδιώκει

ἔχει:

α. Ὡς ἐπίτιμον αὐτοῦ πρόεδρον τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διά-

δοχον Κωνσταντῖνον.

β. Ὡς διαρκὴ τακτικὸν αὐτοῦ πρόεδρον τὸν ἐκάστοτε μη-

τροπολίτην Ἀθηνῶν.

γ. Ὡς ἰσόδον ἀντιπρόεδρον αὐτοῦ τὸν κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆν.

δ. Ὡς ἐπίτιμα αὐτοῦ μέλη τοὺς πατριάρχας Ἀλεξαν-
δρείας, Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας καὶ τὸν πρῶτον Κωνσταν-
τινουπόλεως, πρὸς δὲ καὶ ἄλλους τῶν ἐξεχόντων ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ, τῇ πολιτείᾳ καὶ τοῖς γράμμασι.ε. Ὡς μέλη αὐτοῦ τακτικὰ καὶ ἀρωγὰ περὶ τὰς 2500
ἀνὰ πᾶν τὸ Ἑλληνικόν.Ὁ Σύλλογος πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ἔχει
μέχρι τοῦδε ἐν ἐνεργείᾳ τὰ ἑξῆς μέσα:

α. Ἐκδίδει περιοδικόν, τοῦ ὁποῦ ἀρχισυντάκτης μὲν εἶ-
νε ὁ κ. Ι. Σκαλτσούνης, συντάκται δὲ καὶ συνεργαται κατ'
κατὰ τὸ λήγον ἔτος ὑπῆρξαν οἱ κ. κ. Ραφαὴλ Ἀδαῖνης
ἀρχιμανδρίτης, Βεν. Ἀβραμόπουλος, Μ. Ι. Γαλανός, Γερ-
μανὸς Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, Γρηγ. Γιωγὸς ἀρχιμανδρίτης,
Ν. Γαλανός, Κ. Διαλεισμάς, Θεόδ. Διαμυλάς, Ν. Διαμυ-
λάς, Ν. Π. Δημητρακόπουλος, Λουῖζος Ἡλιοῦ, Θεόκλητος
Μαντινέας ἀρχιεπίσκοπος, Εὐθ. Ἰωαννίδης συνταγματάρχης,
Α. Διομήδης Κυριακός, Ν. Καλλονάς, Π. Καρολίδης, Θ.
Κόντης, Εὐθ. Καράκαλος, Σαφῶ Λεοντιάς, Ἡλ. Μεϊμαρί-
δης ἱατρός, Α. Μαρῖνος, Ἰγνατίος Μοσχάκης, Γερθέος Μη-
τρόπουλος ἱεροκήρυξ Ἀττικῆς, Γεωρ. Μακρὸς, Φ. Παπαδό-
πουλος, Π. Πολίτης, Καλυψὼ Παρρῇ, Α. Παράσχος, Χαρί-
σιος Παπαμάρκου, Ν. Παγίδας, Ἀλ. Ρ. Ραγκαβῆς, Ζήκος
Ρώσσης Ἀριστ. Σπαθᾶκης.

Διὰ τοῦ περιοδικοῦ τούτου ὁ Σύλλογος συνδέει εἰς πνευ-
ματικὴν ἐπικοινωνίαν πάντα τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ ἀποδει-
κνύων ἐπικτείνει καὶ ἐπιρρωνύει εἰς εὐρύτερον ὅσημέραι
κύκλον τὰς ἐκτεῖς ἀρχὰς, προλεγεινὴν δ' οὕτω τὴν ὁδὸν
τῆς ἀνὰ πᾶν τὸ ἔθνος ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

β'. Ἐκδίδει βιβλιοθήκην, ἧς ὁ πρῶτος τόμος ἐξέρχεται
εἰς φῶς προσεχῶς, περιέχων τὰς ψυχολογικὰς μελέτας τοῦ
κ. Ι. Σκαλτσούνη.

γ'. Ἰδρυσεν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τοῦ Διαδόχου
Κωνσταντῖνου καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ ἡγεμονίδος Σοφίας πρὸς
ἀνάμνησιν τῶν γάμων αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ «Α-
ποστόλου Παύλου» ταμεῖον πρὸς συντήρησιν κορήκων τοῦ
θεοῦ λόγου. Διὰ τοῦ ταμεῖου τούτου συντηρεῖται ἤδη εἰς ἱε-
ροκήρυξ ἐν Ἀθήναις.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

δ'. Έχει υπό μελέτην τὴν σύστασιν κυριακοῦ Σχολείου λειτουργήσαντος ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τοῦ προσεχούς ὀκτωβρίου.

ε'. Καταρτίζει χάριν τῶν μελῶν αὐτοῦ βιβλιοθήκην.

Πρὸς πλήρη δὲ κατόρθωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ ἔχει προγραμματικὰ συντηρητικὸν καὶ εὐρὺ οὐκίνον τὰ ἔργα ἐπιδιωχόμενα ἐν προσήκοντι χρόνῳ, ἀναπτυσσόμενα, τῇ ἀνωθεν νεύσει, τῶν πνευματικῶν καὶ υἱικῶν αὐτοῦ δυνάμεων.

Εἰς τὴν ἐπερώτητα καὶ ἐθιμωφείαν τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ καὶ εἰς τὰ μέχρι τοῦδε ἔργα τοῦ πεποιθὸς ὁ εἰσερχόμενος ἤδη εἰς τὸ τέταρτον ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ δράσεως Σύλλογος τῆς «Ἀναπλάσεως», ἐξιστοῦμενος πρῶτα τὴν ἀνωθεν εὐλογίαν, ἐπικαλεῖται:

α'. Τῶν συνέργων ἐν τῇ περιοδικῇ αὐτοῦ τῇ προθυμοτέραν καὶ ἐμβριθεστέραν αἰεὶ συμβολήν.

β'. Τῶν ἀνταποκριτῶν αὐτοῦ τὴν δραστηριότητα καὶ τακτικώτεραν αἰεὶ ἐνέργειαν.

γ'. Τῶν συνδρομητῶν αὐτοῦ τὴν μετ' ἱλαρότητας καὶ μὴ ἐξ ἀνάγκης προκαταβολὴν τῆς ἐτησίου αὐτῶν συνδρομῆς.

δ'. Τῶν καθυστερούντων εἰς τὴν ἔγκρισιν ἀποτίειν τοῦ χρέους αὐτῶν· εἰ δὲ μὴ, τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ φύλλου, ἵνα μὴ ὁ Σύλλογος υποδύληται εἰς μάταια ἔξοδα.

ε'. Τῶν ἐπιστρεφόντων ἀρκετῶν τὴν ἐξόφλησιν τῆς δεφείλης πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ φύλλου καὶ τὴν ἀποφυγὴν τῆς ἐπιστροφῆς ἀνευ τῆς προηγουμένης ἐξοφλήσεως τῆς δεφείλης.

στ'. Τῶν ἀγαθουργῶν ψυχῶν τὸν ἔρπον, ὑπὲρ τοῦ ταμείου τοῦ Συλλόγου, ὑπὲρ τοῦ ταμείου τοῦ «Ἀποστόλου Παύλου» καὶ ὑπὲρ τῆς βιβλιοθήκης, λαμβανόμενου ὑπ' οὗτοι, προκειμένου τασσόντων ἱερῶν καὶ μεγάλου σκοποῦ, πᾶς πρὸς τὸν Σύλλογον ἔρπον· ἔστι τὰ μέγιστα θεοφιλῆς καὶ κοινωνοφιλῆς εὐεργεσία.

ζ'. Ἐπικαλεῖται τέλος τὸν ζῆλον πάντων τῶν φίλων τοῦ Συλλόγου πρὸς ἔγγραφον ὡς εἶναι τε πλείων συνδρομητῶν εἰς τὴν περιοδικὴν αὐτοῦ.

Ἡ «Ἀναπλασις», τὸ ὁμώνυμον τῷ Συλλόγῳ περιοδικόν, συντασσόμενον ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἀντιπροσωπεύον τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ, συνιστῶν τὴν πρὸς ἄλληλα πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐνισχύον τὰς πεποιθήσεις εἰς τὰς αἰωνίους τοῦ χριστιανισμοῦ ἀληθείας, ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται ἡ εὐπραγία τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ μέλλουσα αὐτοῦ εὐδαιμονία, πραγματευόμενον ὑψίστου ἐνδιαφέροντος θέματα φιλοσοφικά, ὁρησκευτικά, ἠθικά καὶ κοινωνικά, ἐκτιμηθὲν μεγάλως καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἐξωτερικῷ, ὅπου τὰ ἄρθρα αὐτοῦ μεταφράζονται, ὡς ἐν Πετρούπολει, παρέχον πνευματικὴν τροφὴν οὐ μόνον εἰς τὸν πεπαιδευμένον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἀπλοῦν χριστιανόν, οὐ μόνον εἰς τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν γυναῖκα καὶ εἰς τὴν παρθένον, οὐ μόνον εἰς τὸν γέροντα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἰσχυρόν, ἢ «Ἀναπλάσις» δικαίως κατέστη διὰ ταῦτα ἀπαραίτητον ἐντροφικὴν πύλιν ἐκκλησιαστικῆς οἰκογενείας εἰς τε τὸ ἐξωτερικόν καὶ τὸ ἐσωτερικόν καὶ τὸ ἔρχον ἠθικο-ὁρησκευτικὸν σύγγραμμα τὸ ἄξιον τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Πανελληνίου.

Ἡ συνδρομὴ τῆς «Ἀναπλάσεως» προκαταβιβλόμενή καὶ περριμένη πρὸς τὸν ταμίαν τοῦ Συλλόγου κ. Γ. Δ. Ματθιόπουλον ἔμπορον εἰς Ἀθήνας, εἶναι διὰ μὲν τὸ ἐσωτερικόν δρ. 10 διὰ δὲ τὸ ἐξωτερικόν φρ. χρ. 10.

Σύμφωνα τῶν τριῶν ἐτῶν τῆς «Ἀναπλάσεως» πέμπονται ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν εἰς τοὺς προκαταβιβλόμενους διὰ μὲν τὸ τοῦ Α' ἔτους δρ. ἢ φρ. 5, διὰ δὲ τὸ τοῦ Β' δρ. ἢ φρ. 7, διὰ δὲ τὸ τοῦ Γ' δρ. ἢ φρ. 10.

Ὁ ἐγγραφόμενος συνδρομητὴς παρακαλεῖται νὰ σημειεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐδιακριτῶς· γαλλιστὶ διὰ τὸ ἐξωτερικόν, καὶ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ μετὰ πάσης λεπτομερείας, ἵνα λαμβάνῃ τὸ φύλλον ἀφαιρῶς.

Εὐχόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν ἵνα χάριν τοῦ μεγάλου σκοποῦ τοῦ Συλλόγου εὐρὴν ἢ ἐπικλήσῃς αὐτοῦ αὐτῇ, ὡς πλείστα εὐμενῇ ὡς ἀνὰ πᾶν τὸ Ἑλληνικόν.

Ἐν Ἀθήναις Αὐγούστου 1890.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

† Ο Ἀθηνῶν ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Η. ΚΑΠΛΑΝΙΔΗΣ

Σ. Σ. Ὁ σκοπὸς δὲ ὅτε Σύλλογος καὶ τὸ ὁμώνυμον περιοδικὸν ἐπιδιώκουν εἶναι, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, ὁ ἱερώτατος πάντων. Ὁ ὑπὲρ τῆς προόδου τοιοῦτου σωματείου καὶ ὑπὲρ τῆς διαδόσεως καὶ γενικεύσεως αὐτοῦ τὸ δυνατόν τοῦ περιοδικοῦ τοῦ ἐργαζόμενος, καθίσταται αὐτὸ τοῦτο εὐεργετικὴ τῆς ἀνθρωπότητος. Εἶνε τῇ ἀληθείᾳ κρῖμα νὰ μὴ ἔχη νὰ ἀνομιμῶσιν, τοιαυτὴν πᾶσα οἰκογένεια τὸ ἀνοικοδομητικόν τοῦτο ἀνάγνωσμα, τοῦ ὁποῖον τὸ περιεχόμενον, κατ' ἐκφράσιν σεβαστοῦ καὶ ἀγαπητοῦ φίλου ἐπρεπεν ἂν ἦτο δυνατόν νὰ γίνωται ἐκβλητικῶς ἀκουστικὸν διὰ πάντας τὸν ἀκούοντες νὰ ἀκούηται εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ἡράμεθα μαστιζόμενοι ὑπὸ τῆς λειψυδρίας. Ὡς γνωστὸν τὸ νερόν τῆς πόλεως, διὰ τὸ ὁποῖον κρῖμα τὰς χιλιάδας λιρῶν αἰτίνες ἐδαπανήθησαν, ἐξέλιπε σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν καὶ συντηρούμεθα ἤδη ἐκ τοῦ νεροῦ τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοπέδου ἀλλ' ἤδη ὅτε ὁ στρατὸς κατέσχεται ἐκ τοῦ Τρωάδους καὶ θὰ ἔχη βεβαίως ἀνάγκην τοῦ νεροῦ του, θὰ κινδυνεύσῃ ἡ πόλις νὰ μὴ ἔχη νερόν. Ἀς σπεύσῃ λοιπὸν τὸ δημαρχεῖον νὰ κάμῃ ἐν ἔλεος πλέον ὥς ἀποφασίσῃ ἐπὶ τέλους νὰ φέρῃ τὸ περίφημον νερόν τῆς Μαυρομάτας, ἀφοῦ ὡς εὐχαρίστως βλέπομεν, διὰ μεμετρημένης καὶ σώφρονος διαχειρίσεως κατωρθώθῃ ἡ ὁλοσχερὴς σχεδὸν ἀπόσβεσις τοῦ χρέους τοῦ δημαρχείου. Οὕτε ὁ Μ. Ἀρμοστής πιστεύειν θὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐγκρίσιν δανείου διὰ μίαν τοιαύτην, τῶν πασῶν ἀναγκαιοτάτην δαπάνην, οὔτε οἱ πολῖται θὰ ἀρνηθῶσιν ἐν μικρὸν πρόσθετον ποσὸν ἐπὶ τοῦ φόρου, χάριν τοιοῦτου σκοποῦ.

Ὡς πληροφορούμεθα ὁ πρῶτος ἔξαρχος τοῦ θρόνου κ. Χρυσάνθος, προσφέρει δωρεὰν εἰς τὰς δύο Ἐκκλησίας τῆς πόλεως—Ἀγίαν Νάπαν καὶ Καθολικὴν—καὶ εἰς τὰ Σχολεῖα, τὸ ἐν τῷ χωρίῳ Μέταγειτονιά νερόν του, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει νὰ δίδεται εἰς αὐτὸν ἐτησίως ἐν ποσὸν χρηματικὸν πρὸς συντήρησιν τοῦ ἐνόστου ζῆ. Λέγεται ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ νεροῦ τούτου εἶνε περίπου 80 ὀκάδες εἰς τὸ λεπτόν. Ἀπόκειται βεβαίως τοῖς ὁρμοδοῖσις νὰ μετρήσωσιν αὐτό, νὰ ὑπολογίσωσι δὲ τὰς ἀπαιτουμένας δαπάνας καὶ τὴν ἐκ τῆς δωρεᾶς ταύτης πηγάζουσαν τῇ πόλει ωφέλειαν.

Διὰ τοῦ γαλλικοῦ τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἀφίκετο ἐξ Ἀγγλίας ὁ ἐπόπτης τῶν σχολείων αἰδετιμ. Ἰωσήας Σπένσερ. Ἀγνωστον ἂν ἐπέτυχεν αὐξήσιν τῆς κυβερνητικῆς ἐπιχορηγήσεως ἢ συνδρομὴν παρ' Ἀγγλῶν ὑπὲρ τῆς παιδείας, ὡς λίαν ἀξιωματικῶς ἐνῆργει καθ' ἃ ἐγκαίρως ἐδημοσιεύσαμεν.

Παραπονεῖται τις πρὸς ἡμᾶς ὅτι ὁ γυμναζόμενος ἤδη μουσικὸς θίασος ἠκούσθη γυμναζόμενος πολλάκις εἰς τὸν ἀγγλικὸν ὕμνον οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸν Ἑλληνικόν. Ἐλλείπει χώρου δὲν καταχωρίζομεν τὴν μεστὴν πατριωτισμοῦ ἐπιστολὴν τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου, πλὴν εἰμεθα εἰς θέσιν νὰ ἐξηγήσωμεν αὐτῷ τὸν λόγον, ὅστις δὲν εἶνε ἄλλος, εἰμὴ διότι ὁ ἀγγλικὸς ὕμνος εἶνε, ἔνεκα καὶ τοῦ βραδέος ρυθμοῦ του καὶ τῆς ἀπλουστάτης συνθέσεώς του εὐκολώτατος διὰ γύμνασμα εἰς ἀρχαίους, ἐνῷ ὁ Ἑλληνικὸς εἶνε δυσκολώτερος κατὰ πολὺ.

Ὁ Πανοσιολογιώτ. Ἡγούμενος Κύκκου κ. Γεράσιμος ἀπήγγειλε κατὰ τὴν προ-

χείρισιν τοῦ εἰς Ἡγούμενον, τὸν ἐξῆς ἐνθρονιστικὸν καλούμενον λόγον.

«Μηδεὶς τὸ ἐκ τοῦ ζήτητος ἀλλὰ

καὶ τὸ τοῦ ἐτέρου ἕκαστος».

(Α' Κορ. 10, 24).

Δέκατος ἤδη ἐνιαυτός. Μακαριώτατε Δέσποτα, καὶ λοιποὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί, δέκατος ἐνιαυτός συμπληροῦται ἤδη, ἀφ' ἧς ἐποχῆς, τῇ κανονικῇ καὶ νομίμῳ συγκαταθέσει τῆς τότε ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ τούτου σκηνώματος, ἐγκατεστημένον ἐπὶ προσκαίρῳ ἀπουσίᾳ τὸν περιόλον τῆς ἀπὸ παίδων ἐκθεφάσης ἡμᾶς ἱεράς ταύτης Μονῆς, ἵνα ἀκολουθήσωμεν τῇ φωνῇ τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς ἀνωθεν ὅπως ἀντὶ παντὸς ἐπιδιώξωμεν τὴν πνευματικὴν ἡμῶν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν τελειότητα, ἵνα οὕτω, κατὰ Χριστὸν ἑαυτοὺς ἀναπλάσαντες καὶ ἐκπαιδευσάντες, καταστήσωμεν «ἱκανοὶ καὶ ἐτέρον διδάξαι». (Τιμ. Β'. 2, 2) ὥστε τὸ θεῖον παρακελεύεται λόγιον. Τῇ θεῇ δὲ κλήσει οὕτως ἐπόμνηοι καὶ τὸν Θεὸν ἀείποτε συναγωγὸν ἔχοντες, συγκλητῆριμῆθημεν μετὰ τῶν τροφίμων τῆς ἐν Χάλκῃ ἱεράς ἐκείνης Θεολογικῆς Σχολῆς, ἐξ ἧς τοσοῦτοι ἐτησίως ἀποστέλλονται τοῦ θεοῦ λόγου σπορείς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀνὰ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀφρικήν, τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν, τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου καὶ ἀλλοῦ. Ἐν τῇ ἱερῇ ἐκείνῃ φυτῇ ἐπὶ ἐπαισίαν διετελέσαμεν τὸν μὲν νοὸν φωτισόμενοι τὴν δὲ καρδίαν εὐαγγελικῶς ἀναπλαττόμενοι ὑπὸ τῶν σκαπανέων τῆς τε θύρας καὶ τῆς ἐσω σφίρας. Μετὰ δὲ τὸ πέρας τῆς ἐν τῇ ἱερῇ ἐκείνῃ καθόδου μαθητείας ἡμῶν, ἡξιώθημεν, Θεοῦ συνεπιχορηγούμενοι, νὰ συνεχίσωμεν, ἀπεριπαύτως καὶ ἀκωρόντως, τὸ μαθητικὸν ἡμῶν στάδιον καὶ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ἐπὶ τριετίαν, εὐλογοῦντες πάντοτε τὸ πανάγιον τοῦ Θεοῦ θέλημα, τοῦ «θέλοντος πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν», ὅτι ἐχαρίετο ἡμῖν ὑγεῖαν καὶ κληρὸν, ὥπως, ἐν ἀθροῦσι τῇ καταστάσει, σπουδαιότερον φροντίσωμεν περὶ τῆς πνευματικῆς ἡμῶν ἀναπτύξεως καὶ τῆς ψυχικῆς ἡμῶν σωτηρίας.

Ἀλλ' ἐκ τοῦ πνευματικοῦ ἐκείνου σταδίου ἡμῶν τοσαύτην πνευματικὴν ἡδονὴν ἐκαρπούμεθα καὶ τοσαύτην ἀταραξίαν ψυχῆς καὶ γαλήνην πνεύματος εὐρίσχομεν ὥστε ἡνῶμεθα τῷ Θεῷ, ἵνα μηδέποτε, μηδ' ἂν εἴη καὶ γένοιτο, ἀνταλλάξωμεν τὸν τοιοῦτον βίον διὰ τῆς εἰς τὰ κοινὰ ἡμῶν ἀναμείξεως. Ἀναλογιζόμενοι δὲ πᾶσι πάντων, τοῦτο μὲν τὴν ἀνώμαλον φορὰν τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων καὶ τὴν δύσκολον τούτων οἰκονομίαν, τοῦτο δὲ καὶ τὸ πολύμορφον καὶ πολυποίκιλον τοῦ τοιοῦτου ἀνθρώπου ἔθους, πρὸς δὲ καὶ τὸ διάφορον τῶν γυναικῶν καὶ τὰ διηγετικῶς ἀντιπαλαιόντα ἴδια τέλη καὶ συμφέροντα, ὅρον καθ' ἑαυτοὺς ἐθέμεθα ἵνα μείνομεν διὰ βίου ἰδιωτεύοντες καὶ πόρρω τῶν κοινῶν ἀπέχοντες. Προυτιμῶμεν τὸ ἀμερίμνως καὶ ἀνευθύνως κυβερνᾶσθαι ὑπὸ πνευματικῇ τινι πατρὶ ἀντὶ τοῦ πολυμερίμνως καὶ ὑπευθύνως κυβερνᾶν διὸ καὶ παντὶ σθένει προσεπαυόμεν νὰ ἀποφύγωμεν, ὡς ὅπως ἀπόπειρά τις ἐγίνετο παρ' ἡμῖν περὶ τούτου καὶ ἀπετροπιάζομεθα πάντα, οἷον ποτε ἦν ὁ ἀποπειρώμενος, καὶ οὐδέποτε ἐστέργωμεν ἀνταλλάξαι τὰ τῆς ἡσυχίας καλὰ ἀντὶ τῆς τῶν κοινῶν πολυμερίμνου φροντίδος καὶ ἀνησυχίας.

Πλὴν, ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων ἀλλὰ δὲ Θεοῦ κελεύει. Ὁ πάνσοφος Θεός, ὁ πάντα κατὰ τὰς ἐρευνήτους αὐτοῦ βουλάς διέπων καὶ διεξάγων, ὁ «πλάσων κατὰ μόνας τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων καὶ συναιεὶς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν», κατὰ τὸν προφητικόν κτὰ (32, 5), ἀθρόως ἠλλαίωσε καὶ μετέβαλε τὴν σφύραν ἡμῶν ἐκείνην ἀποφασίαν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀσπιδίου πνευματικοῦ ἡμῶν πατρὸς καὶ προκατόχου οἱ προσφιλῆς ἡμῖν ἀδελφοί, ζήλῳ κινούμενοι τῆς εὐαγῆς ἡμῶν Μονῆς, οὐ μόνον ζωηρῶς παρ' ἡμῖν τὴν δεινὴν θέσιν, εἰς ἣν τὸ ἱερὸν τοῦτο ἔργον περιήλθε, καίρικων περιστάσεων ἕνεκα, καὶ καὶ πολλὰς ἐπεχειροῦν πείρας ἡμᾶς, ὅπως ἀνδρωμένον τὴν πηδαλιουχίαν τῆς ἐν τῷ πελάγει τῶν κοινῶν κυμαινόμενης ἱεράς ταύτης νηὸς, ὡς ἀνευδοκίμως δὲ ἐλπίζοντες παρ' ἡμῖν τὴν εὐκαίαν τῶν πνευματικῶν βελτίωσιν καὶ διαρρύθμισιν περιπλέον δὲ τῶν θάλλοντο ἡμῖν ἅμα καὶ τὸ ἱερὸν ἡμῶν καθήκον, τίνος χάριν ὀφειλομένον ἀπαραίτητως νὰ θυσιάζωμεν ἰδίαν ἡμῶν ἡσυχίαν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς ἐκφάσεως ἡμᾶς ἱεράς ταύτης Μονῆς. Ἐκ τῶν οπουδὲν δὲ τούτων λόγων συγκινηθέντες καὶ κλονισθέντες ἡμεῖς προσπαλαίειν τοῖς λογισμοῖς καὶ διαλογίζεσθαι ἄλλως ἢ πρότερον. Τὴν ἐν ἡμῖν ιδέαν τοῦ ἰδιοῦ λους ἡρέατο τότε νὰ ὑπερβάλλῃ ἡ θεία ἐντολὴ ὀφειλομένης πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης καὶ τὴν τῆς ἐπιδικωμένης ἡσυχίας ἡμῶν νὰ ἐκδιώκῃ ἢ φρασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταδίκη κατὰ τοῦ πατρὸς καὶ ὁκνητοῦ δούλου, οὕτως, ὥστε ἐπειθόμεθα,

ἐπεὶ νὰ παραδώσωμεν ἐαυτοὺς εἰς τὴν πανήγυρον τοῦ Θεοῦ προνοήσαν καὶ νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν ἀποστολικήν φωνὴν τὴν διατάσσουσαν πάντας ἡμᾶς νὰ φρονέωμεν ὅτι μόνον περὶ τοῦ ἰδίου ἡμῶν ἀγαθοῦ ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ καλοῦ τῶν ὁμοίων ἡμῶν νὰ μετανιώμεν. ἡμεῖς λέγει, μηδεὶς τὸ ἐαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ ἐταίρου ἐκαστος.

Ὅτε δὲ τέλος ἐγνωρίσαμεν καὶ τὴν ἐν ὅλων τῶν ἀγαπήτων ἡμῶν συναδελφῶν γενομένην ὡς ἀπὸ μιᾶς φωνῆς ἐκκλησίαν ἡμῶν καὶ τὴν ἀπὸ κοινοῦ αὐτῶν πρόκλησιν, τὸ ἀμφιφόρον ἡμῶν ἔστιν ἐνεδωκέναι τότε καὶ ὑπακύνωμεν τὴν αἰχμὴν περὶ τὴν ἐνδοκίμωσιν νὰ ὑποκύνομεν εἰς τὴν κοινὴν τῶν ἀδελφῶν φωνὴν ἀφοῦ ἡλίαντα ὁ ἐπιδοκίμως σκοπὸς εἶνε ἡ ὠφέλεια τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ, τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο ὑποσέγγημα, εἰς δὲ κατ' εὐχὴν ἀρχαία, προμελεσθέντα σήμερον ὑπὸ τῆς Α. Μακαριότητος, καὶ Μακαριώτατος Δέσποτος καὶ λοιπῶν φιλοκρίτων Ἐκκλησιαστικῶν, εἰς τὸ ὑποσέγγημα τοῦτο καλοῦμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, διότι ὅσον τὸ ἐξ ἡμῶν, ἐπιστοφένως πιστεύομεν, ὅτι ἡ παγκύβητος αὕτη φωνὴ τῆς ἱερᾶς τῶν Κυκλικῶν Ἀδελφότητος εἶνε ἀντικειμένη πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ὅταν ὁ Θεὸς καλῇ καὶ ἐντέλλῃται πᾶς ὁ παρακλῶν καὶ ἀντιτάμενος εἶνε πάντως ἀπειθής εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Θεοῦ, ὁ δὲ παρῆνός καὶ ἀπειθής ἐπιστοφὴ ἀναποφεικτός ἐρ' ἐσπέν καὶ τὰς παρὰ τοῦ Θεοῦ διατάξεις τιμωρίας κατὰ τὰς πράξεις ἐν ταῖς Ἀγίαις Γραφαῖς ἀπειλάς. «Καθὼς ἀποσπασθε με, λέγει ἡ Ἀγία Γραφή, καθὼς ἀποσπασθε με τοῦ εἶναι εἰς ἡγομένους τοῦ λαοῦ καὶ ἀρχοντας, καθὼς ἀποσπασθε με εἰς βασιλεῖς. Καὶ καθὼς οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς μου, ἀλλ' ἐδωκατέ νότον σαλκὸν καὶ ἡπειθήσατε, οὕτως ἔσται ὅτι ἐπικαλεσθήσετέ με, ἐφ' ὃν δὲ οὐκ ἐπιθελῶ ἐπὶ τὴν προσηχὴν ἡμῶν οὐδὲ εἰσακούσομαι».

Ἀλλὰ μὴ γένοιτο, ἀδελφοί, μὴ γένοιτο νὰ ἔλθωσιν ἐφ' ἡμᾶς αἱ φωναὶ αὗται ἐσμέν ἔτοιμοι νὰ ὑπακύνωμεν εἰς τὸ θεῖον θέλημα καὶ νὰ ἡθισώμεν ἐαυτοὺς μᾶλλον παρὰ νὰ ὑποπέσωμεν εἰς τὰ τῆς παρακλῆς παρεπόμενα. Καὶ λοιπὸν ἀγαπήτοί μου συνασκήται, εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ τῆς ὑμετέρας ὁμοφωνίας ὑπακούσαντες, ἡμεῖς ὁ μικρότερος ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, φέροντες ὑποβάλλομεν ἐαυτοὺς σήμερον ὑπὸ τὴν βάρος τῆς εὐθύνης καὶ ἀναλαμβάνομεν νὰ ὀδηγήσωμεν τὸ ἱερὸν τοῦτο σκάφος, τὸ παντοῖς ἀνέμοις ἐν μέσῳ πελάγει κλυδωνιζόμενον, εἰς λιμένα εὐδίων καὶ εἰς βίον ἡρεμῶν καὶ ἡσύχιον. Πεισθήσιν ὁμοῦ ἀλλόνητον ἔχοντες εἰς τοὺς ἀφενδεῖς λόγους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ λέγοντος, «ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ἰω. 15, 5.) τὴν πρὸς τοῦτο ἐλπίδα ἡμῶν ἅπαντα ἀνεθέμεθα εἰς τὸν οὕτως ἐνδοκίμωσαν καὶ καλέσαντα ἡμᾶς Κύριον. Θάρρος ὁμοῦ ἔχομεν, ἀγαπήτοί, καὶ εἰς τὴν ὑμετέραν ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ ὁμοφροσύνην ἅψαν πάντες ὑπὲρ ἡμῶν τῶς ἐπεδείξασθε. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ παρακαλοῦμεν καὶ συνιστοῦμεν πᾶν ἡμῖν, ἀδελφοί, ἵνα ἡ παρούσα κατὰ χριστὸν ἀγάπη καὶ ὁμοφροσύνη ἡμῶν παραμείνῃ καὶ τοῦ λοιποῦ ἀδιάλειπτος καὶ ἀπαραιμείωτος ἀνάγκη νὰ συμπράττωμεν ἅπαντες ὡς ἀπὸ μιᾶς ψυχῆς καὶ μιᾶς καρδίας, ἀνάγκη νὰ συμπροσθιμώμεθα καὶ συσπειρώμεν εἰς τὴν ἐπιτέλειαν πάντων ἐκείνων, ὅσα ἀφορῶνται εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν εὐκταίαν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς εὐδοκίαν καὶ λαμπρότητα. Παρακαλοῦμεν, ἡμᾶς, ἀδελφοί, τὴν τοῦ Ἀποστόλου παράκλησιν «ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονήτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμφυχοι, τὸ ἐν φρονούντες» μὴ τὰ ἐαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐτέρων ἕκαστος» (Φιλιπ. 2, 2, 3.) Ἀνάγκη νὰ συντελέσωμεν μετὰ ζήλου τὰ ἀφορῶντα τὴν ἱερὰν Μονὴν καὶ εἰς τὰ συνιστάμενα καὶ στηρίζοντα τὴν νόμφην τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, διὰ τῆς ἐναρέτου ἡμῶν διαγωγῆς καὶ τοῦ χριστιανικοῦ πολιτεύματος, καθὼς ὁ θεὸς τῶν ἐθνῶν ἀπόστολος παρακαλεῖται. «Τὸ λοιπόν, Ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἐπαινος ταῦτα λογίζεσθε καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ἡμῶν» (Φιλιπ. 4, 8.) Καὶ, ἀγαπήτοί, ἐκεῖ ὑπάρχει ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἐνθα ὑπάρχει ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη καὶ ὁμόνοια καὶ ἡ πειθὴ εἰς τὰ εὐαγγελικὰ παραγγέλματα· τοῖναντίον δὲ ὅπου προτιμᾶται ἡ ταραχὴ ἀντὶ τῆς εἰρήνης, τὸ μέτρος ἀντὶ τῆς ἀγάπης καὶ ἡ διχόνοια ἀντὶ τῆς ὁμοφρονίας, ἐκεῖ καὶ αἱ ἀσχημῖαι πολλαὶ καὶ ἡ ἀδοξία μεγάλη καὶ κοινωνικὴ πανωλεθρία ἀφεικτός· διότι ἀληθῆς ὁ εἰπὼν, ὅτι «πᾶσα βασιλεία, καὶ πᾶσα πόλις, καὶ πᾶσα οἰκία, μερισθεῖσα καθ' ἐαυτῆς ἐρημνοῦται» (Ματθ. 12, 25.) Μακρὰν ἀπ' ἡμῶν, Ἀδελφοί, μακρὰν ἀπ' ἡμῶν τὰ τοιαῦτα ὡς καὶ πᾶς σκοπὸς πλάγος ἢ χθαμαλῶς πᾶς σκοπὸς φιλέκδικος ἢ καὶ μνηστικός· κανὼν ἡμῶν ἀμετάκλητος ἔστω ἡ ἐν Χριστῷ εἰρήνη καὶ ὁμόνοια ἢ

ἀγάπη, γενέσθω πᾶν ἡμῶν ἀρχή, μέτρον καὶ τέλος· διότι κατὰ τὴν μακροτὴν τῆς ἀγάπης «ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν» καὶ ὁ μέτρον ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. [Ἰω. Α', 4, 16]. Γένοιτο.

«ΑΝΑΗΛΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 57 ἀριθμοῦ.

Ι. Σκελετοὶ ψυχολογικαὶ Μελέται. Ἐπίλογος, συνέχεια καὶ τέλος.—Ἡ ἀγάπη τοῦ ζήλου, ὑπὸ Μ. Γαλιανού.—Αἱ γυναῖκες καὶ ἡ παιδαγωγία τῆς νεότητος, ὑπὸ Σ. Κοντοβανότη.—Ἀναπλαστικαὶ μελέται, Γ', ὑπὸ Κ. Α. Διαλεσινοῦ.—Πῶς ἐρᾶ γὰ εἰς τὴν κῆν τοσαύτη ὑψηλοφροσύνη καὶ εἰς το μᾶλλον τοιαύτη ἀξιώσεις; Ὑπὸ Κ. Καρδάρ.—Θρησκευτικὴ κίνησις.—Πῶς ἐργάζονται οἱ Δουτικοὶ καὶ ἐν Μακεδονίᾳ.—Δωρεὰ «Ἀναπλαστικῶς».—Δελτίον Β.δελιούκη.

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 35 ἀριθμοῦ.

Περὶ ἡμετέρας κατὰ τὸν Α. Βερσάι, ὑπὸ Κ. Μητροπολίτου.—Περὶ θηλάσεως τῶν βρεφῶν ὑπὸ Α. Χριστοφίτου.—Περὶ αἵρας ὑπὸ Χ. Καλοκαρινού.—Ἡ Κεραιολογία ὑπὸ φυσικὴν ἐπιστὴν ὑπὸ Α. Σακισπούλου.—Περὶ τῶν δρυκτῶν ἀνθρώπων ὑπὸ Γ. Κατζηρικαίου.—Τεσσαρες συμβουλαὶ καὶ ἐνδεκα.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ.

Τραχύνεται ὁσημέραι ἡ γλῶσσα τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν δύο σωμάτων ἐν τοῖς πρὸς τὴν Πύλιν στελλομένοις ἐγγράφοις. Ὁμολογοῦμεν ὅτι Διονύσιος, ὅστις, κατηγορεῖτο ἐπὶ ἀτολμῇ καὶ ὑπερμέτρῳ ἀνεκτικότητι, ἔδειξεν ἐπ' ἐσχάτων τόλμην ἀξιοθαύμαστον, ἀρεῖς δὲ κατὰ μέρος τὰς δουλοπρεπεῖς καὶ κολακευτικὰς ἐκείνας φράσεις, γράται σήμερον γλῶσση ἐντονωτάτῃ τῇ μᾶλλον ἀρμαζούσῃ καὶ εἰς τὸν χρώμενον καὶ διὰ τὸν ἀκροώμενον. Ἡ ἀξιοπρεπὴς αὐτῇ στάσις τοῦ τε Πατριάρχου καὶ τῶν δύο σωμάτων ἐπικρατεῖται παρὰ παντός τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος.

Ἐσχάτως ἐστάλη εἰς τὴν Πύλιν τὸ τελευταῖον πατριαρχικὸν ἐγγράφον καὶ ὁ τελευταῖος μασματιγῆς τῶν δύο Σωμάτων.

Διὰ τοῦ πρώτου λίαν ἐκτενῆς ὁ Πατριάρχης ἀναιρεῖ πρῶτον ἐν πρὸς ἐν καὶ διὰ γλώσσης ἀξιοπρεπεῖς ἅπαντα τὰ σαθρὰ ἐπιχειρήματα τῆς Πύλης τὰ ἀφορῶντα τὰ προνόμια τοῦ Πατριάρχου (τὴν ἐκδικαστὴν ἱερέων, τὰς δίκας καὶ ἀποφάσεις περὶ διαζυγίων, διατροφῆς τῶν τέκνων τῶν διαζευγνυμένων γονέων κ. λ.) ἐν τέλει δὲ ἐπανέρχεται εἰς τὰ περὶ βερατιῶν τῶν Βουλγάρων ἐπισκόπων καὶ καταλήγει ὡς ἑξῆς:

Δυστυχῶς ἡ Σ. κυβέρνησις ἀντὶ τοῦ ἀναγκάσαι τοὺς περὶ τὴν ἐξαρχίαν ἐμμένοντας εἰς τὸ σχίσμα νὰ ἀποδεχθῶσι τὴν μεταβολὴν τοῦ σχήματος καὶ τὴν τροποποίησιν τοῦ βερατίου, ἢ ἐπιτρέψαι τὴν συγκρότησιν οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἀναλαμβάνει αὕτη θέσιν ὑπερτάτου δικαστηρίου τῆς ὀρθοδοξίας καὶ λύουσα δὴθεν τὸ ζήτημα διὰ τῆς παραλείψεως τῆς λέξεως ὀρθοδοξία ἐν τοῖς βερατίοις, ἀποστέλλει αὐτοὺς ἐναντίον τῶν διαμαρτυρησῶν μου πρὸς καταφρόνησιν καὶ ἐξευτελισμὸν αὐτῆς τῆς ὀρθοδοξίας, ἥδη διανοουμένης τὸν τρόπον τῆς ἀποκρούσεως τοιαύτης προσβολῆς, γενομένης οὕτως ἐπισήμως παρὰ τῆς Σ. κυβερνήσεως, ἥτις καὶ διὰ νόμων καὶ διὰ διεθνῶν συνθηκῶν διεκτῆρε τὴν ἀκριβὴ προφυλακὴν πάσης θρησκείας ἀπὸ τῆς ἐλαχίστης προσβολῆς. Κατόπιν δὲ τοιαύτης ἀνεπίστου καταπατήσεως τῶν θεῶν δικαίων τῆς ὀρθοδοξίας προσκαλοῦμαι ὅπως πατριαρχέωσιν ἐπὶ Ἐκκλησίας οὕτως ἐκ θεμελίων διασυνθεθείσης καὶ ὡς ἐν διωγμῷ ἱσταμένης. Εἶνε ποτὲ δυνατόν; Ἐπαναλαμβάνων λοιπὸν ὅσα ἐν τῷ τελευταίῳ μου ταχυγρᾷ ἀνέφερα καὶ ἐν ταῦθα διεσάφησα, ἐπιμένω ὅπως πραγματοποιηθῶσι μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ οὕτως ἐπέλθῃ ἡ εἰρήνη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ δι' αὐτῆς ἀπάσῃ τῇ ὀρθοδοσίᾳ, ἄλλως διὰ τελευταίαν φορὰν διαβεβαίω πάτη δύναμις ὅτι ἀδύνατον νὰ ἀνακαλέσω τὴν ἀπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου παραίτησίν μου.

Τῇ 18 Μουχαρέμ 1308

" 21 Αὐγούστου 1306

1890

Μαζικαὶ τῶν δύο σωμάτων, πρὸς τὴν Α. Ἐξουχίαν τῶν ὑπουργῶν τῆς Διακρίσεως καὶ τῶν Θρησκευμάτων.

Ἐξουχίαι!

Οἱ εὐσεβάτως ὑποφαινόμενοι ἱερὰ Συνόδος καὶ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβόλιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὑπομνησόμενοι τῇ Ὑπ. Ἐξουχίᾳ καθὰ προλαβόντως ὑπεβάλλομεν τῇ Α. Ὑψηλότητι τῷ προθυπουργῷ, ὅτι συμμεριζόμεθα πληρέστατα τοὺς λόγους τοὺς ἀναγκαζάστας τῇ Α. Θ. Παναγιότητι νὰ παραιτηθῇ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, οὐδέποτε ὅμως θὰ ἀποδεχθῶμεν τὴν παραίτησιν αὐτῆς, ἀλλὰ παρακαλοῦμεν καὶ αὐτὴν τὴν σεβ. κυβέρνησιν, ὅπως εὐαρεστηθεῖται ἐπισπεύσῃ ἐντὸς νὰ ἄρῃ τὰ τῆς παραίτησεως αἷτια, καὶ ἐπιπροσπαινήσῃ τὴν εἰρήνην ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει διαβεβαιώμεν ὅτι μὴ δυνάμεναι ἐν τοιαύτῃ παραλύσει, νὰ φέρωμεν τὴν μεγίστην τῶν εὐθύνων ἀπέναντι τῆς ἱεραρχίας καὶ τοῦ ἔθνους οὗς ἐκπροσωποῦμεν θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἀποσυρθῶμεν καταλιπόντες τὴν τύχην τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἐκκλησίας τῇ μερίμνῃ πατρῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς ἃς δηλωθήσεται ἡ ἐπισπεύδουσα ἀνάγκη τῆς κοινῆς αὐτῶν συναντικλήσεως πρὸς σωτηρίαν.

Τῇ 20 Μουχαρέμ 1308

" 23 Αὐγούστου 1806

1890

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ. ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Φαίνεται ἐτι πράγματι ὁ αὐτοκράτωρ Ρουλίελλμος ἔκαμε προτάσεις τινὰς πρὸς τὸν Τσάρον περὶ φιλικῆς συνεννοήσεως πρὸς τὴν Αὐστρίαν καὶ ὁμοφώνου διευθετήσεως τῶν ζητημάτων ἐκείνων ἅτινα γίνονται ἀφορμὴ διηνεκῶν ἐξοπλισμῶν, καὶ ὅτι αἱ προτάσεις αὗται ἐναυάχησαν, κατ' οὐδὲν ἀλλοιωσάσαι τοὺς μυστηριώδεις τοῦ Τσάρου σκοπούς. Ἐπανήλθε λοιπὸν ὁ Γουλιέλμος καὶ ἐθεώρησε καλὸν νὰ κηρύξῃ ἐν προπόσει ἐνώπιον τῶν ἀξιωματικῶν τῆς αὐστριακῆς μοίρας, «τὴν ἐγκαρδιωτάτην αὐτοῦ φιλίαν καὶ τὴν ἀτάλευτον ἐν ὅλοις ἀδελφότητι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Φραγκίσκον Ἰωσήφ.» Ὡτανεῖ ἐλεγε διὰ τῶν λέξεων τούτων ἀπεπειράθην νὰ μεταβάλω τὴν ἐπικρατοῦσαν περὶ ἐνόπλου εἰρήνης πολιτικὴν, καὶ ἀλλοιώσω τὰς συμμαχικὰς συμβάσεις, ἀλλ' ἀποτυχῶν, ἀναγκάζομαι νὰ θεωρήσω ἀναγκαίαν ἐτι ἐπὶ τινὰ τοιούχιστον ἐτὶ τὴν τριπλὴν συμμαχίαν. Καὶ πράγματι, τελευταῖαι εἰδήσεις λέγουσιν ὅτι ἀνενώθη ἡ τριπλὴ συμμαχία, ὡς γνωστὸν δὲ, ἡ τριπλὴ αὕτη συμμαχία ἔχει ἀντικείμενον τὴν Ρωσίαν, καθ' ἣς τὰ τρία κράτη ὑποχρεοῦνται νὰ συμπτᾶνται.

Ἡ ἐν Ἀρμενίᾳ κατάστασις κατ' οὐδὲν ἡλωιούθη αἱ δὲ φῆμαι περὶ ρωσικῆς κατοχῆς φαίνονται ἀνυπόστατοι, ἐάν ἀληθεύῃ ἡ εἰδήσις ὅτι ὁ Τσάρεβις προτίθεται νὰ ἐπισκεφθῇ ἐσὼν οὕτω τὸν Ζουλτάνον. Ἰσως μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην προβῇ ἡ Ρωσία εἰς ἀποτελεσματικὴν τινὰ ἐνέργειαν, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἀνάγκη καὶ νὰ βιασθῇ εἰς τοῦτο διότι τὰ πράγματα τῆς Ἀρμενίας ἐπὶ πολλὰ ἐτὴ θὰ διατελῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, μία δὲ κατοχὴ ἤδη, θὰ ἐκώλυε τὴν Ρωσίαν νὰ ἀπαιτηθῇ παρὰ τῆς Πύλης τὰς ὀφειλομένας ἀποζημιώσεις.

Ἀγνωστοί εἰσέτι οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες ἐν τῇ ἡσύχῳ τέως Ἑλβετίᾳ τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν, καθ' ἣν οἱ ἀντάρται ὑπερέσχισαν πρὸς ὦραν τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ κατεβλήθησαν ἐν τέλει.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Βέρνη, 12.—Ἡ ἐπαναύθησις τῆς Βελ-

Λιζόνας ελθε. Τὰ στρατεύματα ερευνᾶν καλῶς δεκτά. Τὸ κίνημα ερευνᾶν ἐπὶ τῇ γενικῇ ψηφοφορίᾳ περὶ ἀναθεώρησης τοῦ τοπικοῦ συντάγματος τοῦ Τιτίου.

Παρίσιοι, 19.—Ἡ τουρκικὴ φρεγάτα «Ερτογρυλὸς» κατεπορεύθη εἰς τὰ παράλια τῆς Ἰαπωνίας. Ἐξήκοντα τρεῖς ἄνδρες ἐσώθησαν, πεντακόσιοι δὲ ἐπνίγησαν. Ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν τελευταίων τοῦτων συγκαταλέγονται ὁ πλοίαρχος Ἀλφ βένης καὶ ὁ ναυάρχος Ὀσμάν.

Οἱ «Καιροὶ» Ἀθηνῶν περιέχουσι τὰ ἑξῆς περὶ τῶν πατρι-αρχικῶν.

Αἱ ἐκ Κων)πόλεως εἰδήσεις, αἱ χθὲς ληφθεῖσαι, ἀφορῶσαι δὲ εἰς τὸ ἐκκρεμὲς Πατριαρχικὸν ζήτημα, εἰσὶν εἰς ἄκρον σοβηραί. Ἐπεδόθη πρὸς τὴν Πύλιν ἡ τελευταία τῶν Πατριαρχικῶν ἀπάντησις διὰ δύο ἐγγράφων, ὧν τὸ ἐν ὑπεγράφη ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, τὸ δὲ ἕτερον τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον. Τὸ Πατριαρχικὸν ἐγγράφον εἶναι γεγραμμένον διὰ φράσεων ἐντονωτάτων, ἀναιρεῖ δὲ ἐν πρὸς ἐν τα ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν βουλευτικῶν βεβατιῶν ἐπιχειρήματα τῆς ὁθωμανικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐν τέλει δηλοῖ κατηγορηματικῶς, ὅτι Διονύσιος ὁ Ε' κατ' οὐδένα λόγον δύναται νὰ ἀποσύρῃ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ, ἀν μὴ πρότερον ἀρθῶσιν ἐντελῶς οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες αὐτήν. Τὸ ἐγγράφον τοῦτο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐνεποίησεν αἰσθησὶν πολλὴν εἰς τοὺς πρεσβευτὰς τῶν ξένων Δυνάμεων, ἐγνώσθη δὲ ὅτι αἱ ἐξ αὐτῶν ἀπεφάνθη ἐν κύκλῳ, ὅτι τοιαύτην ἀνδρικὴν στάσιν δὲν ἀνέμενε παρὰ τῶν ἐν Φανερῷ. Ὁμοίως καὶ τὸ ἐγγράφον τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου εἶναι γεγραμμένον ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, καταλήγει δὲ δηλοῦν ὅτι οὐδεὶς λόγος θὰ πείσῃ αὐτὸ νὰ ἀποδεχθῇ τὴν παραίτησιν τοῦ Διονυσίου τοῦ Ε'.

Ἡ ἀπάντησις αὕτη τῶν Πατριαρχικῶν εἰς τὸν τελευταῖον τεσεκερὲν τῆς Πύλης ἐπήνεγκεν, ὡς ἐγνώσθη κατάπληξιν ἐν Γαλλο-Κιόσκ, ἐτέθη δὲ εἰς κίνησιν ὁ Σάββα πασᾶς ὅστις ἐπανειλημμένως μετέβη εἰς τὴν ἐν Μακροχωρίῳ οἰκίαν τοῦ Πατριάρχου, ὅπως πείσῃ αὐτὸν νὰ ἀποσύρῃ τὴν παραίτησιν του. Ἀλλὰ Διονύσιος ὁ Ε' ἀναμνηθεὶς ἡμερῶν ἀρχαίων, ὅτε ὡς Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως ἐδειξε τὴν θύραν πρὸς τὸν ἀπειλήσαντα αὐτὸν Ρῶσον στρατηγόν, ἐξεδίωξε σχεδὸν τῆς οἰκίας του τὸν τοῦτον ἀπεσταλμένον, τηρήσας πρὸς αὐτὸν γλῶσσαν ὑψηλόφροναν καὶ δηλώσας κατηγορηματικῶς, ὅτι μέχρι ἰσχυρῶν ἐντοστὶ νὰ ὑπερμαχήσῃ τῶν ἀνδαιρέτως καταπατομέ-νων δικαιωμάτων τῆς ὁρθοδοξίας.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΚΑΠΗΛΕΙΩΝ.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Μετάφρασις Ι. Θ. Π.)

Δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὅλοι οἱ πειρασμοὶ εὐρίσκονται συγχρόνως ἡνωμένοι ἐν τῷ ὄντι.

Ἡ ὑπάρξις τῆς κολλητικῆς ἀσθενείας, τῶν κακῶν παραδειγμάτων καὶ συμβουλῶν ἀφίεται ἐν τῇ συναφείᾳ μετὰ λαοῦ, ὅστις σχηματίζεται ἐκ γαγγραινωδῶν (διεφθαρμένων) μελῶν, εἶδος ἀδελφότητος πάντοτε ἡνωμένης, καὶ πρὸς τὴν ἀκολασίαν ρεπούσης ὅταν τὸ σημεῖον δοθῇ. Ἀπαντᾷ τις τὰς δρᾶς ἐκείνας τῆς ἀναιδείας καὶ τὰς σκηνὰς τοῦ κυνισμοῦ ἐνθα οἱ νέοι, διεφθαρμένοι κομπασταὶ, τῶν κακῶν, ἀγωνίζονται ὑπὲρ τοῦ στεφάνου τῆς αἰσχρότητος καὶ τῆς διαφθο-ρᾶς, καυχώμενοι διὰ τὰ κακὰ ἃ ἐπραξαν, προσέτι δὲ καὶ δι' ὅσα δὲν ἐπραξαν, καὶ καθιστάμενοι χεῖρονες παρ' ὅτι εἶνε ἢ δύνανται.

Συναντᾷ τις ἐκεῖ τὴν ἀδικίαν καὶ ἀρπαγὴν, διότι διὰ νὰ συγχάσῃ τις τὰ καπηλεία τῶ ἀναγκαιῶν χρήματα καὶ ἀκόμη χρήματα, καὶ πάντοτε χρήματα, πρὸ εὐδαιμίας δὲ χαμπερίας ὑποχωρεῖ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ προμηθευθῇ τοιαῦτα ὅταν τὸ πάθος τὸν διατάττει. Ἐκεῖ ἀπαντᾷ τις τὴν βλασφημίαν καὶ τὴν βίαν. Παρατήρησον δὲ προσεκτικώτερον ὅτι αἱ σχέσεις αὗται τῶν ἐταίρων καταλήγουσιν εἰς αἰματηράς

ἐρίδας, πῶς αἱ αἰθουσαι τοῦ συμποσίου μεταβάλλονται εἰς πεδία μάχης.

Τί θὰ εἰπωμεν περιπλέον; Συναντᾷ τις ἐκεῖ τὴν ἀναίσθησιν τῆς καρδίας, τὴν διαφθορὰν τῆς ἡθικῆς, τὴν λήθην τῶν ἱερωτέρων καθηκόντων καὶ τῶν σεβαστοτέρων νόμων τῆς φύσεως. Ἀχ! δυστυχέες! εἰς τὸ χαρίεν ποτήριον ἐν ᾧ νομίζεις ὅτι πίνεις ἄγρον ὄνον ἐν τῷ θεωρήσει καλῶς εἰς τὴν χεῖρά σου, ἐν ἐξετάσει πλησιέστερον, θὰ εὕρισκας τρομέρον μίγμυ ὄλων τῶν ἀποτροπαίων κακῶν! Θὰ ἐβλεπες δάκρυα, τὰ δάκρυα μιᾶς συζύγου, ἀθώων τέκνων, ἅτινα κα-ταδικάζονται ἐκ τῶν σκληρῶν καὶ αἰσχρῶν ἀταξιών σου εἰς τὴν πείναν καὶ ἀπελπισίαν. Θὰ ἐβλεπες τὰς φλόγας τῶν παθῶν ἅτινα σὲ καίουν ψυχῇ τε καὶ σῶματι ὡς πεπρω-κτωμένος σίδηρος, ὅστις περιμένει νὰ ἴδῃ ἀναμμένην τὴν ἐκδικητικὴν φλόγα τῆς αἰωνιότητος, ἥτις ἂν καὶ ἡρεθισμέ-νη παρὰ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ, δὲν θὰ ἦν ἀρκούντως ἰσχυ-ρὰ πρὸς τιμωρίαν ὄλων τῶν αἰσχροτήτων τῆς ἀποτροπαίου σου ζωῆς.

Ἐδῶ φθάνομεν εἰς τὰς εὐκαταστασίας ἐρίδας εἰς τὰς ἀ-ταξίας περιουσιῶν, εἰς τὰ δημόσια σκάνδαλα, ἀναποφύκτους συνεπείας τῆς φοιτήσεως τῶν καπηλείων, ἀλλ' εἰς τοσοῦ-τον εὐρὸ θέμα δὲν δύναμεθα νὰ ριψώμεν εἰ μὴ ἐν μόνον βλέμμα ἐπὶ τῶν ἀξιοσημειωτέρων ἀντικειμένων. Εἰτέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην. Τί βλέπεις; Τέκνα στερούμενα τοῦ ἀ-ναγκαίου καὶ θνήσκοντα τῆς πείνης. ἀδιάφορον ὁ πατήρ εὐρίσκει τὴν στιγμὴν ταύτην εἰς τὸ πλησίον καπη-λείων κατατροχίζων κρέατα καὶ εἶνους. Τί βλέπεις ἀκόμη; Μίαν κλαίονσαν γυναῖκα, ἀλλὰ τὰ δάκρυα ταῦτα θὰ διαδε-χθῇ ἐντὸς ὀλίγου τρόμος. . .

Ἀκούσον: Δὲν ἀκούεις μακρόθεν πλησιάζοντα θόρυβον; Εἶνε κραυγὴ βλαστημιῶν, ἥτις ἀγγέλλει τὴν ἐπανάστασιν τοῦ κυρίου. Ἡ θύρα ἀνοίγει, εἰσέρχεται ὡς μιὰ καταγίγῃ εἶνε κεραυνὸς καταρῶν, τὸ πᾶν τρέμει εἰς τὴν παρουσίαν του τὸ πᾶν ζητεῖ καταφύγιον ἐνώπιον τῆς ὀργῆς του.

Ἐγκαταλείψον τὴν σκηνὴν ταύτην τῆς θλίψεως καὶ εἰ-σελθε εἰς τὴν πλησίον οἰκίαν. Ὁμιλήσον τί βλέπεις; Ὁ φύσις φρεῖ! Ὁ θρησκεία καλῶνθῃ διὰ τοῦ πένθους!! Ἀ-δελφοὶ διψῶντες τὸ αἶμα ἀλλήλων φονεύονται. . . . ἀστοργος υἱὸς σύρει ἐκ τῶν λευκῶν τριχῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους θυματο-χὴν πατέρα. . . . Τὸ στήθος μητρὸς—θὰ τολμήσωμεν νὰ τελει-ώσωμεν;—τὸ στήθος μητρὸς κατακατεῖται ὑπὸ τοῦ ὑπ' αὐ-τῆς τραπέντος τέρατος.

Καπηλεῖον! ἰδοὺ τὰ ἔργα σου! Καπηλεῖον! ἰδοὺ τὰ θύ-ματα σου.

Ἐν τούτοις ἡ πατρικὴ κληρονομία κατασπατάλλεται ὑπὸ ἀσώτων χειρῶν. Εἶνε ἀνάγκη νὰ πωληθῇ ὁ πατρικὸς ἀγρὸς, ἡ προπατορικὴ στέγη πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐκ τῆς διαφθο-ρᾶς χρεῶν. Αἱ ἐκνευρωμένοι ἐκ τῆς ἀκολασίας χεῖρες δὲν δύναται πλέον νὰ κάμωσι χρῆσιν τοῦ ἀρότρου καὶ πόλεις καὶ χωρία κατοικοῦνται ὑπὸ δεινῶν ἀλήτων οἰτινες ζῶσι δι' ἐνόχων βιωματιῶν, ἀλλὰ ἐπὶ τῆς ἀτιμίας δὲν θὰ ἀρτήσῃ ὅπως καταλήξῃ εἰς καταστροφὴν.

Τὸ σκάνδαλον δὲν περιχέεται πάντοτε ὑπὸ τὴν στέγην μιᾶς οἰκογενείας· πολλὰκις ἐκρύβεται. Μετάθεθι ἐπὶ τὴν δημοσίαν πλατείαν ποῖον σῦρον οἱ ἐκτελεστοὶ τῆς δικαιο-σύνης μὲ ἀλυσσοδεμένους χεῖρας; Εἶνε φοιτητὴς τις τοῦ καπηλείου, ὅστις συνελήφθη κλέπτων.

Τί σημαίνει ὁ θόρυβος οὗτος ὅστις ἀκούεται ἐν μέσῳ τοῦ χωρίου ἢ τῆς πόλεως καὶ πρὸς τὸν ὅποιον συρρεῖ παν-ταχόθεν πλῆθος περιέργων; Εἶνε ρήξις τις, αἶμα ἔρρευσεν, τὸ θῦμα εὐρίσκεται εἰς τὴν τελευταίαν ἀγωνίαν καὶ ὁ καθείς ἀπομακρύνεται ἐκ τοῦ ἀποτροπαίου τούτου μέρους, νομίζων ὅτι βλέπει ἤδη ἐπὶ τοῦ θεάτρου τοῦ φθου νὰ ὑφῇται τὸ ὄργανον τῆς τιμωρίας, τελευταία πράξις τοῦ πένθους τού-του δράματος.

Μὴ εἴπῃς τώρα εἰς τὴν θέαν τῆς μαύρης ταύτης εἰκό-νος ἦντινα μόνον ἐσχεδιάσαμεν, ὅτι εἶνε ὑπερβολή, καὶ ὅτι οὐ, φοιτητὴς ὢν, οὐδέποτε εἶδες εἰς καπηλεία τοιαύτης σκη-νᾶς, διότι θὰ ψευδοῖς κατὰ τῆς συνηθείας σου, κατὰ τῆς πεποιθήσεώς σου, κατὰ τῆς πείρας σου. Μὴ τὸ εἴπῃς δι-ότι ἐάν αἱ αὐταὶ σκηναὶ δὲν συμβαίνουσι πανταχοῦ καὶ πᾶν-τοτε ὑπὸ τὰς αὐτὰς περιστάσεις, ἡ φοιτήσις τῶν καπηλείων ὀδηγεῖ εἰς αὐτάς καὶ τὰς καθιστᾷ ἐντὸς ὀλίγου ἀναποφύ-κτους. Μὴ τὸ εἴπῃς, διότι θὰ διαψευδοῖς ὑπὸ τῶν γεγονότων.

Ἡ καταπατηθεῖσα θρησκεία, ἡ ὑβρισθεῖσα ἡθικὴ, ἡ τεθλιμ-μένη οἰκὸγένεια, ἡ ἀγανακτοῦσα κοινωνία, θὰ ἡγείραντο συγ-χρόνως ἵνα σὲ διαψεύσωσιν ἐπισήμως.

ΑΙΝΙΓΜΑ 58ον

Ὁ! πόσα πολλὰ παράδοξα
συμβαίνουν καθ' ἡμέραν
ὑπὸ τὸν οὐρανόν
Διούλλαβός τις πρόθεσις
συζεύγνυται ἐταίραν
καὶ τίττουσι πτηνόν.

(Λεμνισσῶ . Ι. Κ. Λανίτης.)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία α. ποιότητος γρ.	230—240
δευτέρας ποιότη.	200—210
» ξυνοσμένα » »	170—180
ρακή σούμα 19 βαθ. ἢ ὀκ. πρ.	78
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	118—120
σίτος τὸ κοιλόν	18—20
κριθὴ	11—12
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	93—94
τὸ χαλκεπικὸν καντάρι.	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἀμαζα καινουργῆς, στερεὰ, εὐρύχωρος καὶ ἀναπτυκτικὴ σταθμεύει πάντοτε ἐνταῦθα, εἰς τὸ γάνι τοῦ Σύνου, ἀτήκουσα τῷ κ. Πέτρῳ Κου-μῇ ἐξ Ἀθηναίων. Δύναται πᾶς ὁ βουλόμενος νὰ τὴν ἐνοικιάσῃ δι' οἰονδήποτε μέρος τῆς νήσου. Εἰσιτήρια ἐκδίδονται παρὰ τοῦ κ. Κωνστ. Πα-παδοπούλου κατὰ τὴν μεγάλην ἀγορὰν.

Πολλὰ παραγγελλίει τοῦ κ. Βασιλείου Θεο-φανίδου ἐρθασαν ἐξ Ἀγγλίας εἰς τιμὰς καθ' ἃς καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια καταστήματα ἐν Ἀγγλίᾳ πω-λοῦσι. Νεαὶ παραγγελλίαι ἐδόθησαν διὰ χειμῶνικὰ κατὰ προτίμησιν καὶ ἐκλογὴν τῶν πολιτῶν. Δύνα-ται πᾶς τις νὰ ἴδῃ τὰ δείγματα καὶ θὰ μείνῃ λίαν εὐχαριστημένος καὶ ἐκ τῆς ποιότητος καὶ ἐκ τῆς εὐθηνίας.

Γραμματόσημα κυπριακὰ μεταχειρισμένα ἀγο-ράζει εἰς καλὴν τιμὴν ὁ κ. Β. Θεοφανίδης. Οἱ ἔχοντες τοιαῦτα ἀποταθήτωσαν εἰς αὐτὸν καὶ θέλουσι μείνῃ εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς τιμῆς ἣν προσφέρει.

Τὰ ἀντικρὺ τοῦ Τζαμίου τρία μαγαζεῖα τῆς Ἐκκλησίας Ἀγ. Νάπας, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα μαγαζεῖα τῆς Θέκλης, εἶνε διατεθειμένα πρὸς ἐ-νοικίασιν. Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Στέφανος Κ. Μαίμαρίδης ιδρύσας ἐν Βα-ρωσίοις καζάνιον ρακῆς μετὰ καλοῦ τεχνίτου ἐκ Χίου, ἀγγέλλει ὅτι ἐξάγει λαμπρὰν μασίχαν ἐκ καθαρᾶς σούμας τῶν σαφυλίων καὶ οὐχὶ σπύριων, ἐξαιρετοῦ ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς συγ-καταβατικάς.

Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν καὶ εἰς ἄλλα μέ-ρη τῆς νήσου.

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μασίχαν, ἐβγαλμένην ἀπὸ σαφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὶ ἀπὸ σπύριτα Εὐρωπαϊκά, ἃς κατευθύνωνται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδόλων καὶ καθαρῶν εἰσπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅστις ἐβραβεύθη τόσας φορὰς διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικάι.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθεφτῶν καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐ-ρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἔτοιμα, ἐκ καλῆς χρυ-σοῦφάντου κόφας.

Ἐν τῇ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦν-ται: καπνὸς λιανικῶς καὶ χονδρικῶς διαφόρων ποιότητων, συγάρχαρτα ἀρίστης ποιότητος, τουμ-πεκκὶ ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ καὶ χάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν, γραμματόσημα, ὡς καὶ σπαρμακέττα καὶ φώ-σφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τοῦτο μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.